

Formanden: Forhandlingen drejer sig nu om det af det ærede medlem hr. Funck Jensen stillede forslag om en dagsorden.

Gustav Pedersen: Det af det ærede medlem hr. Funck Jensen stillede forslag om en dagsorden skal jeg på venstres, det konservative folkepartis, det radikale venstres og socialdemokratiets vegne anbefale at stemme imod. Retsforbundet deltager sammen med de andre partier i arbejdet med behandlingen af de frilister, som vedrører spørgsmålet om resolutionen fra Paris, og endvidere i arbejdet med fornyelse af lov om erhvervsøkonomiske foranstaltninger. Dette rent saglige arbejde foregår for øjeblikket i udvalget og, som nævnt, under retsforbundets deltagelse. Vi må derfor anse det for at være sagligt urimeligt og politisk uanstændigt på dette tidspunkt at stille et forslag som det af det ærede medlem hr. Funck Jensen stillede. Hvis jeg må have lov til et ganske kort citat, kan jeg citere, hvad det ærede medlem hr. Funck Jensen selv har sagt under behandlingen. Det ærede medlem sagde ifølge fortrykket spalte 834:

„Vi mener i retsforbundet, at der også for det politiske liv findes en moral, som vi bør lade os lede af, hvis det folkelige og politiske liv skal blive sundt.“

Jeg synes, der var en særlig anledning for det ærede medlem til at prøve på at efterleve de krav, som han stiller til andre partier, inden han stiller dem specielt til disse partier.

Aksel Larsen: Jeg formoder ikke, det er nødvendigt for mig indgående at begrunde, hvorfor vi agter at stemme imod den af det ærede medlem hr. Funck Jensen foreslåede dagsorden. Jeg føler imidlertid trang til at sige, at vi naturligvis kunne følge en uskik og foreslå en afpareringsdagsorden, noget i retning af, at tinget beordrer regeringen til under ingen omstændigheder at opfylde kravet fra Paris. Det gør vi imidlertid ikke af to grunde. Den ene er den — jeg ved ikke, om man skal kalde den formel eller principiel —, at vi synes, afpareringsdagsordner er en uskik; vi synes, at når der foreslås en dagsorden, bør den til afstemning og vedtages eller forkastes. Den anden grund er det reelle, at vi i morgen eller i overmorgen — formoder jeg da — skal have vareforsyningsloven til anden behandling; så skal vi diskutere alle disse spørgsmål, og så forekommer det mig ærlig talt at være noget — ja, jeg skal jo finde et parlamentarisk ord — noget besynderligt meningsløst noget at stille for-

slag om en dagsorden på nuværende tidspunkt.

Funck Jensen: Den højtærede handelsminister fremsatte i sin tale for lidt siden nogle højst usaglige bemærkninger til mig. Jeg vil nærmest betegne dem som gymnasiastiske, og jeg har egentlig ikke andet at svare på dem, end at enhver må jo føre den tale, der svarer til alder og udvikling, og det gælder naturligvis også den højtærede minister.

Med hensyn til det rent saglige, handelsministeren var inde på, voterede han stærkt for, at i Paris havde man netop fået lov til at anvende undtagelsesparagraffen, og det er nok muligt; men vi må alle være klar over, at i jo højere grad denne undtagelsesparagraf bliver anvendt, desto mere gennemhuller vi hele ordningen som en si, og så risikerer vi, at der ikke kommer noget ud af den. Fra retsforbundets side ser vi derfor sådan på det, at vi bør acceptere kravet fra Paris og så betragte det som et rent indenrigsk spørgsmål, hvordan vi klarer de overgangsvanskeligheder, der eventuelt kan opstå i forbindelse dermed.

Den højtærede handelsminister var også noget inde på den engelske prisklemme, og vel har England sin andel i sagernes udvikling, men den højtærede handelsminister kan jo ikke klare frisag i forbindelse med netop dette spørgsmål, den højtærede handelsminister har også sin del af ansvaret for den prisklemme, som foreligger.

Hvad angår dagsordenen, har den højtærede handelsminister afvist den, og desuden har det ærede medlem hr. Gustav Pedersen som ordfører for ikke mindre end fire partier afvist den. Lad mig i parentes bemærke, at vi også underhånden har haft en henvendelse om at tage denne dagsorden tilbage. I anledning af alt dette vil jeg gerne sige, at vi ser sådan på det: da den højtærede handelsminister kom hjem fra Paris, forelå der en helt ny situation, en situation, om hvilken den højtærede handelsminister i nogle interviews ganske rigtigt sagde, at nu måtte han tale med regeringen og rigsdagen om denne sag. Det var selvfølgelig fuldkommen korrekt af den højtærede handelsminister først og fremmest at tale med den regering, hvoraf han er medlem, og det næste fuldkommen korrekte ville være, at hele denne nye situation blev forelagt folketinget på akkurat samme måde, som ethvert lovforslag forelægges til en første behandling. Hvad er nemlig i almindelighed meningen med, at et lovforslag forelægges til første behandling? Det er, at der skal